

права, відновлення довіри громадян, високий рівень відповідальності держави та її органів перед суспільством.

## **ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОBOB'ЯЗКОВОГО СТРАХУВАННЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ВЛАСНИКІВ НАЗЕМНИХ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ.**

Курсант 2 курсу юридичного факультету Інститут кримінально-виконавчої служби НАВС **Горбачов Д.С.**

Науковий керівник: викладач кафедри загально-юридичних дисциплін ІКВС **Зубко А.В.**

Страховання цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів в Україні є обов'язковим. Це найпоширеніший вид страхування за кордоном.

В Україні цей вид страхування регламентувався Положенням про порядок і умови проведення обов'язкового страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 28 вересня 1996 р. № 1175.

З 1 січня 2005 р. набрав чинності Закон України "Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів" від 1 липня 2004 р. № 1961-ІУ.

До цього закону 22 вересня 2005 р. було внесено зміни і доповнення Законом України № 2902-ІУ.

Щодо постанови Кабінету Міністрів України то вона затверджує положення, порядок і умови проведення обов'язкового страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів. Розміри страхових платежів на 1997 рік за договорами обов'язкового страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів на території України та Положення про Моторне (транспортне) страхове бюро (додаються).

Закон України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» регулює відносини у сфері обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів і спрямований на забезпечення відшкодування шкоди, заподіяної життю, здоров'ю та майну потерпілих при експлуатації наземних транспортних засобів на території України.

Обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності здійснюється з метою забезпечення відшкодування шкоди, заподіяної життю, здоров'ю та/або майну потерпілих внаслідок дорожньо-транспортної пригоди та захисту майнових інтересів страхувальників.

Суб'єктами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності є страхувальники, страховики, особи, цивільно-правова відповідальність яких застрахована, Моторне (транспортне) страхове бюро України (далі - МТСБУ) та потерпілі.

Не дивлячись на те, що з 1 січня 2005 р. Закон вступив в силу, проблема компенсації можливого збитку залишилася невирішеною. Адже встановлений законом мінімальний рівень відшкодування (ліміт відповідальності) потерпілим в ДТП третім особам у розмірі 51 000 грн на одного потерпілого за нанесення збитку по життю та здоров'ю і 25 500 грн за завдання збитку майну не дає можливості покрити значні збитки, нанесені дорогим автомобілям, яких на наших дорогах стає з кожним днем все більше[3,36 с.].

При добровільному страхуванні цивільної відповідальності власників транспортних засобів об'єктом страхування є збиток, який ви можете заподіяти третім особам або їх майну в процесі використання автомобіля.

Отже, на думку науковців, можна виділити велику кількість проблем, які перешкоджають становленню автоцивілки в Україні, проте до основних відносяться:

– головним завданням вітчизняних страховиків є отримання надприбутку, шляхом нехтування інтересів страхувальників, відшкодування збитку від аварії здійснюється в межах ліміту, тоді як для збільшення клієнтської бази страховики в країнах ЄС відшкодовують реальний збиток від

аварії і метою їхньої страхової діяльності є виключно прозоре та справедливе відшкодування заподіяних збитків;

– масове порушення правил дорожнього руху громадян, що призводить до великої кількості дорожно-транспортних пригод (за даними статистики в Україні смертність на дорогах має високий відсоток);

– незадовільний стан доріг в Україні;

– неплатоспроможність населення, яка пов'язана зі світовою економічною кризою в умовах якої населення більшу частину своїх доходів вимушене витратити на харчування та негайні потреби.

Для вирішення поставлених проблем потрібне чітке усвідомлення страховиками, що для отримання прибутку необхідно спочатку інвестувати шляхом приймання участі в будівництві нових та сучасних автобанів, що дасть змогу зменшити кількість великих дорожно-транспортних пригод та кількість загиблих.

## **ПІДСТАВИ ТА ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ПРИПИНЕННЯ ТА РОЗІРВАННЯ ДОГОВОРУ ДОВІЧНОГО УТРИМАННЯ (ДОГЛЯДУ)**

Студент 2 курсу магістратури юридичного факультету КНУ імені Тараса Шевченка **Горобинська В.О.**

Згідно ч. 2 ст. 755 ЦК України договір довічного утримання (догляду) припиняється в разі настання смерті відчужувача, що виступає в якості юридичного факту, який припиняє договірні відносини між відчужувачем та набувачем, але ЦК України крім припинення договору також передбачає особливі підстави його розірвання. Так, згідно ч. 1 ст. 755 ЦК України договір довічного утримання (догляду) може бути розірваний за рішенням суду: на вимогу відчужувача або третьої особи, на користь якої він був укладений, у разі невиконання або неналежного виконання набувачем своїх обов'язків, незалежно від його вини, а також на вимогу набувача.

Аналізуючи першу підставу розірвання договору довічного утримання (догляду) можемо зазначити, що у разі